

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De entitate fidei/ vel q[uod] de[us] est. ser. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De in iudiciū pōmī creatō siue bonū siue
malū sit. Ecce. vii. Idē ibi. Reuertat pul
uis in terrā suā. vñ erat: et spūs redeat ad
deū q̄ dedit illū. Illud at̄ qd̄ in pallegrā
auctoritate dī: est vñ ex ill' q̄ ab eo in glo
na stultorū inducunt fīm brīm Tho. cōcor.
Greg. in. ii. dī. Sicur ē ill' Sapiētie
Et nūbilo nati sum? et post hērim? tāq̄
nō fuerim? Vel dic q̄ auctoritas p̄dicta
intelligit q̄ntū ad corp? qd̄ ē corruptile in
boie sicut in alijs aialibz: et nūbīl bz hō iu
mēto ampl' q̄ntū ad corpus p̄ naturā: q̄
uis ex diuina potētia corpa hoīm sint in fi
ne mōi succēdāda sup potētiā nature Amē

De unitate fidei: vel q̄ de? ē
Sermo. viii.

Fides tua te

saluū fecit. Luc. xviij. Expedi
t q̄uidā p̄mōdīs articuloz fī
dei in supioribz fīmōibz: descēdendū est ad
materiā articuloz fidei quā p̄seq̄ intēdo:
nō fīm q̄ ponunt articuli in simbolo apo
stoloꝝ: fīm q̄ a doctozibz theologicis ma
gistratibz ordinant: fīm q̄ tāgit brūs Tho.
q̄. i. q̄. i. arti. viij. et sc̄pti sup fīmōe. v. p̄. ij.
vñ agit de fidei integritate. Salutes fīgo
ma. ii. Pro fundamēto fīmōis in q̄agit
de articulo fidei oīis theologicis q̄stio d̄
fīmō articulo.

Quērit: vñ de? vñ? intima singulari
tate nature pati q̄ar psonaz pluralitatez:
Arguit p̄mō q̄ nō oīa entia i vñicū debēt
reduci p̄ncipiū q̄ nō sūt plures in eadē di
uinitate p̄one. Probāt p̄seq̄ntia: q̄ tunc
entia nō in vñū s̄ in plura reducerent. Al
sumptū patz aucte Aristo. xij. Metaph.
Entia inq̄t nōlūt male gubnari: vñ? ē er
go p̄nceps. Igit. In oppositū ex euāgelio
Dara vi. Itē baptizates eos in noīe pa
tris et filij et spūs sc̄ti. Et in canone: vt ba
ptizēt. Ita. Tres sūt q̄ testimoniū dāt i ce
lo: q̄ de? in vñ? intima singularitate na
ture p̄latratē p̄sonaz pati p̄t. et sic qd̄ ma
ior p̄vragz p̄re dubia. Ad q̄ōnē rēndendū
q̄ntēres p̄one reducunt et in vñā p̄sonā
et i vñicā essentia: ita fili? et spūs sc̄tus p̄ci
plūm a p̄citra p̄i est p̄ncipiū tot? diuini
tatis: nō sūt tres p̄one. et p̄ h̄ soluit argumē

tū qd̄ credere velimus si saluos esse volu
mus: iuxta p̄ba. ¶ Pro huius materie in
troductioe est notandū q̄ fundamētū cor
us fidei n̄re est Iesus ch̄s: iuxta illud. j.
Cor. iij. Fundamētū aliud nemo pōt po
nere p̄ter id qd̄ positū est: qd̄ est ch̄s Ie
sus. Per istud em̄ fundamētū inchoat in
anima vita eterna in p̄senti vita per grām
gratūfacientē: et perficit post mortem per
gloriam que cōsistit in diuina vitione que
est p̄miū fidei. Quare em̄ homo p̄ fidez
credit nō vīsa: ideo ille p̄speciū videbit p̄
us credita. et in illa vitione p̄sistit essentia
liter vita eterna: quia vt ait brūs Augu.
Istū est tota merces. igit ch̄s est totū
fundamētū fidei nostre: vt dicit: et inchoat
atq̄ vite eterne. Vñ Ioan. xviij. Hec ē vi
ta eterna vt cog. re. io. vñ deū et que mīst
sūt Iesum ch̄m. Ch̄s autē idē est qd̄ de?
et hō. q̄ tota fides fundat sup diuinitate
et humanitate ch̄i. Ideo Patr. xviij. di
xit Petrus ch̄o. Tu es filius dei viuit.
Et ch̄s ad eū. Tu es Petrus: et sup hanc
petram edificabo eccliam meā. Nota p̄e
trā. i. soliditatē fidei: vt exponit glo. xxiij.
q̄. j. Loquit. Sup diuinitate autē ponunt
sex articuli: et sup humanitate alij sex: sicut
scripsi fīm brīm Tho. in fīmōe vbi supra.
Hodie ergo dño cōcedente p̄dicabo de p̄
mo articulo p̄tinentē ad diuinitatem: qd̄
est de vñitate dei. Unde dicit in symbo
lo. Credo in vñū: siue credo in deū. Sed
p̄ maiorē euidētia est notandū q̄ duo sūt
p̄ncipalia symbola fidei. f. vñū parvū siue
min? qd̄ apostoli ediderūt: et incipit. Cre
do in deū patrem: creatōrē celi et terre et c.
Et alterz maius qd̄ sancti patres in Ni
ceno cōcilio ediderūt: vbi interfuerūt. ccc.
et xviij. patres: vt dicit in clemen. xv. d. st.
et. Canones. quod incipit. Credo in vñū
deum patrem omnipotentē et c. Ad exclu
dēduz multos errores qui ex p̄mo symbo
lo sunt exo: ti. In q̄ qdē symboło decla
rant qdā articuli fidei explicite: q̄ in p̄
mo symboło implicite cōtinebant. Est et
aliud symbolū tertū Athanasij. Vñ lati
us notandū q̄ triplex symbolū inuenitur
scz apostoloꝝ: cōciliū Nicēnū: et Athana
sij. Symbolū apostoloꝝ dicit qd̄ apostoli
post accēsiōē dñi n̄ri Iesu ch̄i ad docendū
dum fidē tanq̄ regulam fidei ediderunt.

Dicit autem symbolū a syn qd ē con vel siml
z bolus qd ē mouellus. qz qlibet aploz
bolū. i. particulā ynā in eodem posuit. Et
istū symbolū incipit Credo i deū zc. Naz
fm qd Alb. i. expositio de missa: p mū artu
culū. i. Credo in deū pa. o. cre. ce. z ter. po
suit Petr⁹. Sedm pō Et i iesū chm fi. e.
yni. do. no. posuit Andreas. Tertū. Qui
pcepit ē de spū scto na. ex Da. vir. posuit
Jacobus maior. Quartū Passus sub pon.
Pilato: cru. mor. z sepl. posuit Joā. Qui
tū. Descēdit ad infer. tertia die resur. a mor.
posuit Philipp⁹. Sertū. Ascēdit ad ce. se.
ad pē. dei pa. oi. posuit Bartho. Septi
mū. Inde vē. ē iu. vi. z mor. posuit Tho.
Octauū. Credo i spū sctm. posuit Hatt.
Nonū. i. Sctm eccl. ca. posuit Jacobus mi
nor. Decimū. Remissioz pec. posuit Si
mō chanane⁹. Undecimū. Larnis resur.
posuit Thade⁹. Duodecimū. Vita etnā.
posuit Marthias. Qz pō p dcm symbolū
fuit editū qn fides nō dū erat pparata: iō
dū nō palā: s. i. secreto. Itē qz fuit editum
ad pponēdū fidei doctrinā: iō dū fidei in
matutino: pma: z i cōpletorio: qm in pnci
pio dicit noz: ad dīgnū qz ois nra opa
tio a fide oze ipe inittū: z termiari ad finē
fidei. Et ē qz p ipam fidē dirigimur in p
spēs z aduersis. p dīc em pspitas: z p nō
ctē aduersitas designat. Symbolū āt Al
centi pēlij icipit. Credo i ynū deū zc. Qd
scē pēs int qd interfuit sctūs Nicola⁹ in
pma ynuerſali synodo apō Nicenā yrbē
pgregati ediderūt ad declaratiōez fidei z
ad pſutatioez heresum q a tpiō aploz vſ
qz tūc fuerāt p diuerſos hereticos suscita
te: pſertim ad pſutatioez heresim arriane.
Un dū in decre. xv. di. Canones: q Nicē
na synod⁹. cccvii. epōz Cōſtātinopoli
te auguſto pacta ē: in q arriane pſidie cō
denata ē blaſphemia: quā de ieqūitate ſcē
trinitatē idē Arrian⁹ aſſerebat. et pſubſtā
tiale deo pī dei filiū: ſcē synodus eadē p
symbolū diffiniuit. In q qdē ſymbolo cla
ri⁹ explicant q in pmo iplicite pſinebant
Qz pō p dīctū Nicenū symbolū fuit edi
tū tpe fidei approbare: iō dū ſtatiz p⁹ enā
gelū imediare: qm expositio ipſi⁹. Forma
aut fm quā cantat in miſſa: tradita fuit a
ſctis pūbz pgregat⁹ i ſcēda synodo ynuerſ
ali apō Cōſtātinopoli pgregata tpe Da

maſi pape z epi ſub ſimpatore Theodoſio
ſeniorē: vt hī. xv. diſt. Canones. s. Syno
dus. Symbolū pō Athanaſi⁹ icipit. Qm
cūqz vult zc. Ipſe ſctūs Athanaſi⁹ Alē
drie vrbis venerabil⁹ pſtarcha edidit p mō
regritate fidei oſtendēda ſpecialit⁹ heret
icos q in ſuis tpiōz inſurrexerunt p pōnā
dnt nri Ieſu chm qntū ad vtrūqz naturā:
diuinā. i. z hūanā. Qz pō illud ſymbolū
eſt p hereticos editū: iō dū in pma die bo
ra qm hereticos tenebris ſaz epulſis. Qz
pō ſymbolū Nicenū z ſymbolū Athanaſi
ſy fuerūt edita nō qdēz ad pponēdū fidē ſcē
ſymbolū aploz: s. pot⁹ ad defendēdū ſcē
elucidandā ipam fidē: iō nō dicunt ſingū
lis diebz: ſed i illis in qbz hoies matie ad
eccliam puenire pſueuerūt: z in qbz ſit ali
q ſolēntario d illis q noſcunt ad articlos
fidei pſinere. His q pſuppoſit⁹ ē notandū
q vltra ea q ponit b. Tho. ij. q. i. ar. vi.
Articulus dī qm artans mēte ad credē
dū. Un dū articulus in diuiſibilib⁹ pſis d
deo. Un ſi dī. Articulus ē pſcriptio dī
ne veritatē tendēs in ipam. Sicut em mē
bra illa dicunt articuli q nō pnt vniū in
alia mēbra: ſic in pſito illa q nō pſiū
p alia nec reſoluunt⁹ aliq pncipia: ſed ſup
ponunt tanq pncipia theologice: dicunt
articuli fidei. Veniēdo q ad pſutatioez
mus articuloz fidei pncipēs ad diuiſioez
Credo in deum. Et fuit poſitus iſte arti
culus vt s. dicit⁹ eſt a beato Petro aplo
pncipe. ſive in ynū deū: ſicut dū in ſymbolo
cōcilij Nicen⁹. Vbi notādū q duo p
ponunt nobis credēda de deo in hoc p
mo articulo.

Primum est dei entitas.

Secundum est credere in deum.

De primo tū hodie erit ſermo: Qm
pō dno concedente de ſecundo. Quam
q ad entitatē dei notandū q fm doctrinā
theologoz ē triplex grad⁹ ſeu triplex mo
dus credēdi de diuinis.

Primus est credere deum.

Secundus est credere deo.

Tertius est credere in deum.

Primus habet per ſcientiam intellectua
lem. Secundus per reuerentiam generalit
lem. Tertius p obedientiam generalit
Et licz quilibet iſtorum graduum ſit
ceſſarius ad ſalutē: tamen ſolum tertio

saluat hominē: qz pūm? z secūnd? compe-
runt etiā malis: sed terti? tantū bonis. Et
de hoc terti? loquitur articulus dicens.
Credo in deum.

¶ Prim? ergo grad? est credere deū esse.
z temp? fuit necessari? ad salutē. Heb. xj.
¶ Poterit accedere ad deum credere quia
est zc. Quincimur autē credere deū esse
duplici medio. Primo p scripturaz. Secūdo
per creaturā. Per scripturā quidē sacraz
pene infinitas auctoritates habem? sed
sufficiant due. prima. Exo. ij. Qui est mi-
hi in me ad vos. Ego suz qui sum. qz de? est
sui esse. z ideo est causa ois esse. Qñ si ipe
manū suā retraheret ois creatura redi-
ret in nihilū: sicut d nihilō facta est. Nota
historia practice: qñ Moyses fuit missus
a deo ad liberandū populū israeliticū. Trez
ps. Ab eterno vsqz in seculū ru es. Nec so-
lum scriptura sacra hoc attestat: sed etiā
oim paganorū z infidelium libri z culte.
¶ Nūqz em sub celo aliquis popul? fuit q
nō esse deum in generali crediderit: qñ
in speciali errauerit: sicut quidā colebāt so-
lem pro deo: quidā ignem zc. ex quo pbat
qz quilibet gens supponebat deū esse: z
hoc pba t ppositū nrm. Nō em hic agim?
qd dicit de? s qd de? ē. Qñ Romā oiz gen-
tiū deos habebant. z oibz templa cōstru-
bant: z thura omnibz offerebāt. Quod fa-
ciebant: tum quia credebant deos gentiū
ybiqz eos fecisse victores: tum ne incurrer-
ent odium z rebellione aliarū gentium si
deos earum destruerent: sicut incurrisse au-
dierat Nabuchodonosor quādo precepit
holocausta oēs deos gentiū destrui: vt ipe
solus pro deo adoraretur: sicut legitur Ju-
dith. j. Et certe miruz fuit de romanis: qz
cum oēs deos venerent z colerent soli
deo quē iudei colebant. ps. Notus in iu-
dea deus: qui solus deus ex omnibz verus
erat. ps. Omnes dij gentiū demonia: dñs
autē celos fecit: diuinos honores minime
offerebant. Sed ideo hoc faciebāt: qz se so-
lum colit mandabat: ideo si eum coluissent
oportuisset eos vt a ceteris aim reuocass-
sent: qz eis napharium videbāt. Iudica-
bant nihilomin? eum deū esse valde sup-
bū: cū noller hie parez vel sociū. Itaqz
continebant eū. Sic igit omntū paganorū
natiōnū z gentiū scriptura: deū esse affir-

mat. licet errauerit in particulari. Et etiā
oim philosophorū libri idem asserūt. Se-
cundo sō mō cogimur huic veritati assen-
tire p creaturā: p quā demonstratiue pbat
deum esse: demonstratiue quidez nō ppter
quid qd est p causaz i qua demonstratiue ac-
cipitur p medio essentia rei siue qd ditas
significata p nomen. Impossibile autē est
nobis cognoscere essentiaz dei: vñ non est
possibile nobis cognoscere de deo qd est.
z quid nō est. Etiā de? nō potest cognosci
qd est. qz vt dictuz est supra: qd sit res cog-
noscat p diffinitionē: diffinitio autē cōstat
ex genere z differētia. z sic diffinitio cadit
in cōpositis: sed deus non est cōposit? aliq
modo: s summe simplex: ergo zc. Demō-
stratio s qua demonstrat deū esse. z demō-
stratio quia: que est p effect? vt nota. b.
Tho. parte. j. q. ij. ar. ij. Per quattuor autē
effectus qui sunt in creatur? potest demō-
strari deum esse.

¶ Prim? sumit ex motu z mouēte.
Secūdo a causa efficiente
¶ Terti? a pncipio ordināte
¶ Quart? ab hoīe appetēte.
¶ Primus ē effectus est a moto z mouē-
te: de quo dic per b. Tho. parte. j. q. ij. ar.
ij. Vel alio mō declara sic. Sicut em ex
motu mēbroz corpis cognoscit aia esse in
corpore licz nō videat: sic a motu corporū
celestiū z aliarū partiū mōdi cognoscit deū
esse. Sic cognouerūt phi esse deū. Hanc
rōnez tangit Apłs Ro. j. Inuisibilia dei
p ea que facta sunt intellecta spiciuntur.
Nec soluz cognoscim? hoc mō deum esse:
sed potētē esse: sapientē esse: iustum esse.
¶ Un Sap. xij. A magnitudine em spectet
cognoscibilis poterit boz creator videri.
¶ Secūdo effect? creaturaz quo cognoscit
demonstratiue deū esse sumit a causa effi-
ciente. Nā vt ait bñs Tho. q. xbi. s. In-
uenim? in istis sensibilibz esse ordinē caus-
sarū efficientium: non tamē inuis nec est
possibile qd aliqd sit causa efficiens sui ipsi?
qz sic aliqd esset pri? seipso: qd est impossi-
bile. Nō autē est possibile qd in causis effici-
entibz pcedat in infinitū: qz in oibz caus-
efficientibz ordinatis. Primum est causa
medij: z mediū est causa vltimi siue medi-
um sit vnū tm siue multa. Remota autēz
causa remouet effect?. s si nō fuerit pmutz
k k

1901

deū videbūt. Dat. v. Nam vt ait Augu-
stus, hīcane inualida actes in tā excellen-
ti luce nō figūt nisi p iustitia fidei emēda-
ta. Sicut autē Socrates q finis his q
sunt ad f. nē neccitate iponit: tō aliqñ ter-
minādū hīc beatitudinis appetit. Plato se
huit? Socrates maior discipul? q cunctos
alios sapia ancellit vt Aug. ostēdit: deo rā
tā alte sentit vt dicat eis pncipiū naturap
oim lumē, oim rōnū t finē oim actionis.
Sine q deo vt ait? nulla natura subsistit
nulla lica instruit: r nulla opera expedit.
Quid hoc? sēssio nobilit? Et rñ d. eo ma-
ius qd d. sēz q in chm credidit. Hoc nō
asseruit dīco: qz nō sufficient ostēdit: pter
tim q Aug. in viij. de ciuit. dei. c. xij. d. q
eos acadēmicū studiū placōat: t c. xij. Pla-
to dīs plūmis eis sacra dī putauit. Sū-
t rñ de pōicta credulitate Platonis aliqñ
pūmū ē: qz Aug. d. se legisse i libz Pla-
tonis totū pncipiū euageliū Joānis: vix
aut illud pōi. Et hūc cōr factū ē. Hoc
vex nō erat: q nodū fili? dei carnē assū-
mperat. Scdm sūmū ē: qz legū in qbusdā
historiis r greci hoc dicūt: qd ep? sepul-
chrū casu sēl fuisse apertū fuisse pcep? i
lamina aurea ē mētra. in q hēc bēba scripta
erāt. Credo in Jēsu chm q d. Maria vir-
gine nascitū? ē. Tertium signum est: q
Chryf. expōnē illud pōi bñ Petri apł
i. Pe. iij. In q. s. spū t his q in carcerē co-
pūti erant inspiatī carcerē pēdicatū. q dīs
pēdicatū his q in carcerē erāt: qd valde e-
pū? ē in greco: dicit chm apud iferos pōi
dicasse t oēs illos ab inferis i berrallē qd
fuisse in nō rpe fuisse pēdicatō: r vult
pēdicatōnez audire t miracula vident
fuisse credidissē in eum. Dicit isq greci
Platonē foras educit. co q chio. apud i-
ros pēdicat: Plato credidit mox in eum. Et
ad hēpimentū rē asserūt accidit: qd vū
qdā scolarz qdā dicta platonica legē-
rēt nec ea intelligere possēt: eo q p qdā illi
dies loqret? cepit i auctorē maledicta ve-
uertere: qñ q sic voluerit finis tradere ve-
ritellēgē nō possēt. Et pui Plato apparuit ei
scd. Quid me amice fac iaceris cu ego hīc
saluus t fuerim et oim pñ? q pphē ē
didi apō iferos pēdicatē: pñ qz pphē ē
lidi arretantē enitāre pē. Sicut i Brilio
t Porphy. t oēs aliq pbi. Būc rē restitū-
vū pōibent: t ispatū creaturaz esse idē

Bermo. VIII. Fo. CCXXVIII

altruit. Nihil enim in toto manifestum est: quod
ipsum deum esse. Erubescat ergo christianis petro-
rum deum esse non credit. Vultis cognoscere quod in
christianis aut nulla fides est: Da similitudinem
de illo cui diceret quod mutaret denarium ve-
re per ducatum cum instrumeto autentico
et duceret mutaret: posito quod non esset petri-
um duceret in instrumeto: sed in christo non cre-
dis quod dicit. Da pauperibus et habebis thesaurum
in celo. Sed querit aliquis cum ita sit manifestum
fieri et necarius deum esse ut demonstratio pa-
rentis ostendit. Cur aliquis dubitare de re tam
certa pringit: iuxta illud. ps. Dixit insipi-
ens in corde suo non est deus. Rn. quod hoc corin-
thi duplici ratione. Primo quidem ratione additionis
corporalis. Secundo ratione cecitatis intellectualis.
Primo dico ratione cecitatis corporalis. Quod
em intellexit? vult? corpori nihil potest. Nihil
phantasmata intelligere: quod ut ait phis. iiij.
de aia. Quod ita intellectus phantasmata specu-
lari: non aia phantasmata plena nulli spi-
rituale cognoscit in sua natura: sed sub corpore fan-
tasmata. Sic enim oculi corpore affluunt?
in tenebris non potest percipere lucem. Da exemplum
de homine puerum annos in obscuro carcere detin-
ento. Unde Beatus Hieronymus in penit. iij. dialo. Sic
intellectus non affluunt? speculari phantasmata
et totum in his absorptum? deum vult respicere for-
male lucem sumi esse se ipsum deum. ad videndum
cum cognoscendum ineptior: reddidit. Propter hoc
dicit phis. ii. meta. quod sic oculi? vesprilionis
vel noctue se habet ad lumen solis. sic intellectus?
non ad manifestissimam in natura. Secunda ratio est per
prece cecitatem intellectualis: quod pringit ex cul-
pa peccati mortali quod intellexit? sic obceca-
tur ut totum ad temporalia rapiatur: et ex hoc cecum ad
intuendum spiritualia reddidit. Propter quod dicit
Apostolus. Beatus homo non percipit ea quod sunt spiritus dei
i. Cor. ii. Exemplum seu similitudo patet in sen-
sibus corporeis. Nam sunt multi qui rei alieni ni-
hil intenti grossa pulsante campana: et si
ea audierint non se percipiunt audire. Sic et de
illis qui sunt in regione vbi ex altissimis rupibus
fluit: cadit de paradiso descendit. quos
Apostolus. oes asserit esse surdos. non quod illi id
num non audiant: sed affluunt non percipiunt se au-
dire. Sic et aliqui pringit quod homo sic est inter?
rebus aliis: quod hominem coram se transiret libique
loqueretur: si videret et audiret non tamen videre se
peperit vel audire. Unde de beato Aug. legitur quod
ad eum se quidam miser per quidam pullo veniens:
cumque de quadam ratione cogitare inueniens: dum
illa sibi assistens totum suum casum pponeret: ille
quod diceret vel quod sibi assisteret non aduerteret:
nihil sibi ridit. Sic et de b. Tho. de aqno
sepi? legitur quod intus erat quicquid inter? prepla-
ridi vel studio? quod a sensibus corporeis abstra-
hebatur: adeo quod non sentiret incisionem vicerum
quibus infecta erat. vel non videret personas
sibi presentes. Sic et de Bartholo legum docto-
re auditui a suo nepote domino Galustio: quod
miser sua filia ipsi? Bartholomei: cum esset puella
ibat ad ipsum vocandum ad cenam de nocte: quod
ita erat studio intente? quod ipse non videbat:
nisi post longam moram. Sic ergo de aia humana
rebus transitorijs per inordinatam cupiditatem
intenta non percipit diuinam. vel si percipit per
intellectum. tamen non colit per effectum. Sic patet de
phis antiquis qui cum cognoscere vnum deum: tamen
adorabant idola. Contra quod Apostolus ait. Qui
cum cognoscissent deum: non sic deum glorificauerunt
aut gratias egerunt: sed euanuerunt in cogitationibus
suis. et obscurati sunt in insipientes corde eorum. Dicitur
etiam se esse sapientes stulti facti sunt: et mu-
tauerunt gloriam incorruptibilis dei in similitudinem
imaginis corruptibilis hominis et voluerunt et quodru-
pedum et serpentum. Ro. i. Sic et hodie ita multi
magni phis/magni theologi/magni legi-
ste. Qui percipient se nosse deum. Facit autem ne-
gar. Tit. i. Et hoc idem: quod hunc cor obscura-
tum fumo concupie. Dicitur practice de homine auar-
ro quod intus absorptum? est a concupia diuitiarum:
quod submersus in ipsis: nec deum potest cognoscere
Sic de luxurioso: sic de superbo: sic de iracu-
do appetere vindictam: quod die nocturnum illud co-
gitat: circa illud semper peruenit in illo voluit
et inuoluit. Et ex hoc nota periculuz illoz qui
expectant penam agere et satisfacere in iuro-
mitate: quod tamen inuolunt in angustis meris
libris et corporalibus: quod non valent dolere de peccato:
inquarunt est offensa dei. Nota. repleti de illo
religioso bone scientie: quod cum esset in nauem quod
patiebatur naufragium adeo erat timore per-
territus? quod non poterat eleuare mentem ad deum
per habenda deuotione et c. Jo. ps. Vacate et
videte: quoniam suauis est dominus. Nota Vacate
quod qui vult diuinam cognoscere et sapere deum
a temporalibus rebus vacare debet. Unde dicit
scriptura. Sapientia scribe in tempore vacan-
tatis: et qui minoras actu sapientiam per-
cipit: quod sapientia replebitur. Eccl. xxxviii.
¶ Sed deus gradus credendi: est credere deo
h h ij

i. verbis dei: et ille est melior pmo. Dul-
ti em credat deum qd no credunt deo: sicut
multi credunt me esse hominem qd no credunt
mibi. Sic et credim? demones esse et tñ no
credim? demoni: qz mendax est et paf ei?
Qui aut credunt deo: debent etia credere
deo: et ex hoc placent plus deo. Unde de
Abraam legit qd pmissit ei de? dare filium
ex vxore senis et sterili. Credidit igit Abra-
am deo: et reputatus est illi ad iustitiam. Ge-
nes. xv. Et ex hoc fit magna reuerentia deo:
et pstrari faciendo fieret ei magna treue-
rentia. Quia si unicuique artificis credis in ar-
te sua: cur no credis deo? Hic pores inse-
rere qd de? nobis reuelauit credenda. Vide
onica. xxi. post festu trini. Imone qui inci-
pit. Credidit ipse. pre. ij. Sic ergo debe-
mus ipi deo credere de oib? articulis fidei.
Ratio: qz articuli fidei ab ipso deo sunt reue-
lati: vt patet infra in singulis articulis
ergo et. Id de scriptura. Qui timet? deū
credite illi: et no euacuabit merces vestra
Eccl. ij. Infideles iudei et Agareni cre-
dunt deū sed no deo: ideo euacuabit mer-
ces eoru. Tertius grad? est credere in
deū: et ille est optimus. Quid aut sit crede-
re in deū. Aug. exponit sup illud Apli.
Credenti in eum qui iustificat impiū et.
Ro. iij. vbi dicit Glo. Aug. Quid est crede-
re in deū: nisi credendo amare: credendo di-
ligere: credendo in eū ire: et eius mēbris in-
corporari. Et ex hoc patet qd ille qd est in pec-
cato mortali: licet credat deū et credat deo.
tñ non credit in deū. et sic mentis cū dicit
deū in deū. si intendit illd dicere in ppa p-
sona. Alio est dicere si intendit illd dicere
in psona ecclesie/ fide ecclesie pfutendo. Qui
est in pctō mortali. conet ire in deū per
tres passus aut saltus. s. p cordis cōfessio-
ne: p oris pfessione: et p opis satisfactione
et hoc mō credit in deū et psequens salua-
bit. Vñ Apli. Omis qd credit in illuz: no
pfundet. Ro. x. Et saluator ait. Sic de?
dilexit mōm: vt vnigenitū filiū suū daret
vt omis qd credit in ipm no pereat: sed ha-
beat vitam eternā. Jo. xij. Ad quā nos per-
ducatur ipse filius dei. Amen.

De unitate fidei: vel qd de-
vynus est. Sermo ix.

Fides tua te

saluū fecit. Lu. xviij. Dicitur
pra primo imone de unitate fi-
dei qd etia pñet ad eū dē primū articū
sequit? hodie pñicare de unitate dei. que
etia pñet ad eundē primū articū. Sa-
lutes ego et. Pro fundamēto imonis in
quo agitur de unitate: oritur de ipso deo
questio theologicalis.
Querit? vtrū deus aliu deū genuit.
Arguit qd no. Si deus alius deū genuit:
aut aliū in diuinitate/ aut aliū in psona.
Sed vtrūq? est falsū: igit: assumptū patet
ex diuisione sufficiens/ minor pbat. Primo
qd no aliū in diuinitate: qz tunc essent duo
dij: qd nec etia in psona: qz psona sup di-
nitatem nihil addit: alioqñ esset cōpositio.
Si igit diuinitate no genuit: nec psonam
genuit. igit et. Impositum nulla cōpo-
sicio distinguenda: est negada simplr. Sed
eius sunt sensus apperendi. Sed ista est
distinguenda: et de facto a mōro in pñi di-
stinctione distinguit. igit no debet simplr
negari: ergo deus alium deū genuit. et sic
qstio manet p vtrūq? pre dubia. Ad qd
stione respondendū est: qd gñationis diui-
ne totale principū pductiū intellect? est
diuin? cū essentia diuina: qd tripliciter patet.
Primo sic. Illa sunt principū vñū pducti-
uum totale alicui? qd ita se habent: qd neu-
trū ex se solo pducit hoc: et ambo illud pro-
ducūt. Sed sic est d intellectū diuino: et di-
uina essentia: maior patet exēplo. Si em sit
duo et qlibet separatim nauē trahere non
possit: sed iunctim sūt: tunc ambo sūt vñū
principū tractus nauis: minor patet pmo
de essentia diuina: essentia em diuina cū sit
termin? formalis gñationis/ si etia esset
principū totale pductiū/ soluz fundaret
relationē eiusdē rōnis. et sic sit? et spūsan?
et eadē essent psona: qd est falsum. igit.
pbat sic. Principia pductiua in diuine
circa diuinā gñationē. Sed principia pduc-
tiua sunt diuina essentia: et intellect? vel
nū? igit. minor pbat: qz in diuinis no sūt
nisi due pductiones: sicut duo pducta per
modū intellect? et volūtatē. Intellectus
em volūtatē ordine nature pcedit: sicut et
actus intellect? actus volūtatē: essentia